

дел 14

Анализата на записите за чинот на крунисувањето покажува дека Египќаните сè добро знаеле за Македонците и за Македонското царство. Запишано е дека по крунисувањето во храмот, Александар се наведнал и ја бакнал статуата на последниот египетски фараон Нектанебо II, за преку устата да го преземе здивот на својот претходник.

Според Калистен, роднината на Аристотел, кој одел заедно со Александар и имал задача да ги запишува подвизите на Александар (осуден на смрт и распнат во Мараканда, Самарканд, за лажно пишување и заговор против него), во тоа време низ Египет кружела легенда дека Александар е навистина син на фараонот Не-

ктанебо II, кој имал тајни односи во македонскиот царски двор со мајката на Александар. Друга легенда била дека во времето пред да остане Марија (Олимпија), во благословена состојба, фараонот Нектанебо бил во Македонија и со помош на магии една ноќ влегол во собата на царицата Марија (Олимпија) за да го зачне својот син Александар. Интересен е церемонијалот на крунисувањето на фараонот, зашто тој речиси во целост е задржан до денес, а извесни ритуални предмети кои се служеле при крунисувањето и денес служат кај нас во разни верски и просветителски обреди.

Седиа гестаторија на која го носат Папата при свечените церемонии, има ист облик на седиштето од процесииите на фараоните, кое всушност, и тогаш се наре-

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетата Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјата и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

кувале "сед". Големите лепези од нојеви перја со кои се мафта пред поглаварот на католичката црква и тоа во крајот каде нема големи жештини ниту многу инсекти, слични се со оние со кои се ладеле египетските суверени.

И самата понтификална тијара претставува еден од облиците од капите на фараоните при извршувањето на свештените ритуали. Треба да се каже дека папската тијара сè до XIV век била украсена само со две круни. Овој амблем на трето владеење го додал Јован XXII, папата кој бил добро упатен во магиите и просветните науки.

Исто така, церемонијалот при крунисувањето на македонските и египетските владетели од тоа време го презеле верно многу европски кралеви и масонски ло-

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

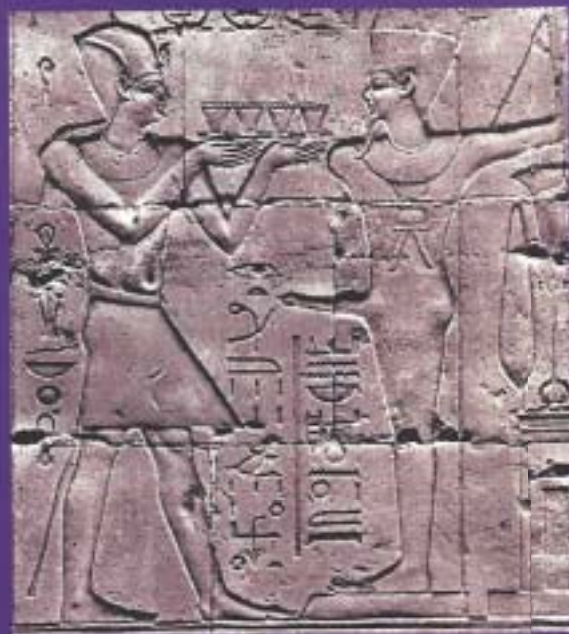
Пат од Кабул до Калкута, изграден од Македонците

Жанска носија од Ханза

Култен симбол на Калешите-Македонци од Ханза

Пуксор, обогување на Александар Македонски

Живвалиште на Мама во Кападокија

следеле Александар биле, исто така, чести гости.

Богатите Вавилонци биле гостопримливи луѓе, тие сами ги канеле гостите дома, каде богато ги гостеле. За градбите во самиот град познатиот скулптор Лисип им објаснил на Македонците дека тие циновски градби се направени само од глина. Градејќи од земја Вавилонците се обидуваале да ја избегнат површината на земјата подигнувајќи ги своите градби во скалести пирамиди на повисоко ниво, каде воздухот е посвеж. Таква една градба била наречена Кула Баб-Ел-Господова врата - наменета за поминување на Македонците, кои според нивните јасновидци морало еднаш да дојдат и да го побараат својот род.

Во Вавилон Александар бил крунисан на ист начин како што бил крунисан и во Мемфис, а свештениците веднаш му ја признале светата законитост и неговото право на престолот. Александар го задржал Мазаја како вицецрал и издал наредба за реконструкција на Храмот во кој бил крунисан. Од тоа место тој одлучил да испрати писма во светот за да го запознае со неговиот пат и експедиција. Исто така, одлучил да им даде слобода на сите градови држави и многу градови од Јужна Италија, кои во минатото учествувале во борбите против Персијците.

Интересно е тоа што Александар имал време да пишува писма, но од нив денес нема никаква трага. Во едно писмо, според Плутарх, на пример, наредил Селевковиот роб (иден крал на Сирија и основач на династијата Селевковци), кој побегнал во Киликија, да се побара. Во друго писмо му се фалел на Певкест како го фатил Никон, кој бил Кратеров роб. На Мегабик му пишал и му наредил робот кој побегнал во храмот ако може да го намами од храмот и потоа да го фати, а не во храмот да стави рака врз него.

Како што ги нема Александровите писма, исто така, ги нема или некој ги скрил доказите за македонската демократија, слобода и човекови права, што ги воспоставувал, практикувал и почитувал Александар. Истото се однесува и за македонското кодифицирано право - многу постаро од римското.

Постојат голем број пишани докази за пресудите на Александар. Евидентен доказ е кулата во месноста Селма парк, во близина на Багдад, изградена од него, од која им било пресудувано на казнетите, со фрлање од врвот на истата.

Плутарх, исто така, забележал дека кога се разгледувало некое кривично дело Александар својата рака ја држел на едното уво, додека зборувал обвинителот, за да може да го слушне со другото уво другото мислење на обвинетиот, како би бил непристрасен судија, само ја потврдува тезата за традицијата на институтот право кај Македонците.

(продолжува)

жи. Така, француските кралеви сè до последниот век биле крунисувани според овој церемонијал. При крунисувањето на сегашната англиска царица може да се препознаат многу елементи од овие ритуали. Истражувањето на ваквите сличности при крунисувањата открива дека современите т.н. западни царства, како и римокатоличките востолчувања имаат воспоставен континуитет од Египет сè до современево.

Додека, пак, за македонските востолчувања конструирани се тези дека биле со влегување во реките Вардар, Струма и Брегалница, со што е проектирано востолчување, слично на покрстувањето на Исус во реката Јордан. Ако било така, во тој случај западните лингвистички објаснувачи нека се определат или за една или за друга опција. Ваквите фалсификати во науките сигурно бараат нови современи одговори како акт на самоспознавање, а не нови нејасноти и енигми.

Македонците и Александар во Египет останале осум месеци. Пролетта во 331 година тие го напуштиле Египет преку Сириската пустина. По победата кај Гавгамела, чие име значи "племна за камили" на 1 октомври истата година, кога по втор

пат персискиот крал Дарие се спасил бегајќи од битката, Александар дошол во Вавилонија.

Во главниот град Вавилон Александар бил дочекан како ослободител. Била организирана процесија од свештеници и чиновници, кои пред излезениот народ на улиците му посакале добредојде во Вавилон. Тие му дале голем број подароци од сјаен метал со скапоцени камења и извезена облека. Главната улица во градот била послана со цвеќиња од кои се ширел опоен мирис. Александар побарал да му се покажат сите чуда кои се наоѓале во овој легендарен град. Така, тој ги посетил познатите висечки градини за кои му раскажувале во царскиот дворец во Пела, како и огромните тераси, потпрени на столбови и засадени со многу ретки дрва и цвеќиња, кои некогаш ги засадил кралот на Вавилон од љубов кон една девојка.

За Александровите придружници, по шестмесечни тешки исушенија, Вавилон бил вистинско место за одмор. Во него имало безброј меани во кои тие се гостеле и уживале. Инженерите, војсковојците, офицерите со високи рангови, научниците и познатите уметници кои го